

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 U 019080 25 Už
Novi Travnik, 16.2.2026. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija: Aldina Rebihić Topoljak, kao predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Denis Trifković, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Slađane Dujo, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Š. S., H. S., F. S., zastupani po Zahidu Hadžić, advokatu iz Visokog, protiv tuženog Općine Kiseljak, Općinsko vijeće Kiseljak, zastupana po Vladi Slišković, advokatu iz Kiseljaka, pokrenutom radi poništenja Odluke o izmjeni Odluke o utvrđivanju javnog interesa 01/2-27-233/22 od 11.03.2022. godine, u predmetu utvrđivanja javnog interesa za potpuno izvlaštenje nekretnina, odlučujući po žalbi tužitelja izjavljenih protiv rješenja broj: 06 0 U 019080 25 U 2 od 7.11.2025. godine na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 16.2.2026. godine donio je slijedeću:

RJEŠENJE

Žalbe tužitelja se uvažavaju, pa se rješenje Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 06 0 U 019080 25 U 2 od 7.11.2025. godine ukida.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 019080 25 U 2 od 8.9.2025. godine, tužba je uvažena, odluka tuženog broj 01/2-27-233/22 od 11.03.2022. godine poništena i predmet vraća upravnom organu na ponovni postupak. Prednjom odlukom nije odlučeno o troškovima postupka tužitelja, zbog čega je punomoćnik tužitelja dana 10.10. 2025. godine podnio zahtjev za isplatu troškova upravnog spora u iznosu od 1.240,00 KM. Tužitelji u upravnom sporu potražuju isplatu troškova za sastav tužbe od 01.02.2024. godine 240,00 KM, za sastav zahtjeva za vanredno preispitivanje presude od 07.10.2024. godine, 360,00 KM, uvećanje po 20 % za drugo i treće tužitelja (ukupno 40 %) 240,00 KM, taksa na tužbu i presudu Kantonalnog suda u Novom Travniku 200,00 KM i taksa na zahtjev za vanredno preispitivanje presude od 07.10.2024. godine. Punomoćnik predlaže donošenje odluke putem dopunskog rješenja.

Ovaj sud je dana 7.11.2025. godine donio rješenje kojim se odbija kao neosnovan zahtjev punomoćnika tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Protiv navedenog rješenja tužitelji su, putem punomoćnika, podnijeli žalbu, sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijano rješenje preinači na način da se usvoji zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora, a sve uz naknadu troškova sastava žalbe uvećano za troškove taksi ili žalba uvaži i rješenje ukine i predmet vrati na ponovni postupak i odluku. U žalbi ističe da se na konkretnu pravnu stvar ne može primijeniti odredba čl. 397. Stav 3.ZPP-a kojom je je propisano, kad se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj

odluci. Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku br. 06 0 U 019080 25 U 2 od 08.09.2025.g. sud je tužbu uvažio i poništio Odluke o izmjeni Odluke o utvrđivanju javnog interesa 01/2-27-233/22 od 11.03.2022.godine, kojom je iz stava I. Odluke o utvrđivanju javnog interesa 01/2-27-233/22 od 11.03.2022. godine brisana druga alineja koja glasi „k.č. broj: 122/1 „Vučioč“, livada, upisana u zk.ul.br. 2281, površine 2730 m² k.o. ... na kojoj je u „B“ vlasničkom listu upisana državna svojina, a u „C“ teretnom listu pravo korištenja u korist A. S. sa dijelom 1/1 u katastarskom operatu upisana u posjedovni list 627 k.o. SP ..., na kojoj je kao posjednik upisan R. S. sa dijelom 1/1. Odlukom o utvrđivanju javnog interesa 01/2-27-233/22 od 11.03.2022.godine, utvrđeno je da je od javnog interesa izgradnja zone parka, a prema Elaboratu izvlaštenja, te se može pristupiti potpunom izvlaštenju na nekretninama označenim ka k.č. broj 123 upisana u zk.ul.br. 2281 k.o. SP Podastinje i k.č. broj 1 122/1 upisana u zk.ul.br 2281 u katastarskom operatu upisana u posjedovni list 627 k.o. SP ...- nekretnina koja se osporenom Odlukom briše iz Odluke o utvrđivanju javnog interesa 01/2-27-233/22 od 11.03.2022.godine. U situaciji kada je poništena Odluke o izmjeni Odluke o utvrđivanju javnog interesa 01/2-27-233/22 od 11.03.2022.godine, to je Odluka o utvrđivanju javnog interesa 01/2-27-233/22 od 11.03.2022.godine poslije odluke suda, kojom su obuhvaćene nekretnine tužitelja, koje su u međuvremenu isplaćene, tako da je ovaj postupak i kod upravnog organa konačan i nema daljeg postupka i daljeg postupanja organa uprave, te obzirom da su tužitelji uspjeli kod suda, to su se stekli uslovi da sud odluči o troškovima postupka, jer je kompletan postupak okončan i nastupila je materijalna pravomoćnost. Poništenjem Odluka o izmjeni Odluke o utvrđivanju javnog interesa 01/2-27-233/22 od 11.03. 2022.godine, tuženi ne može donijeti novu odluku jer Odluka o utvrđivanju javnog interesa 01/2-27-233/22 od 11.03.2022. godine ostaje na snazi, a ista realizovana, žaliteljima isplaćena naknada i postupak obustavljen. Tuženi do danas nije donio novu odluku u ponovnom postupku niti će se ista donositi prema stavu upravnog organa, jer se radilo o zahtjevu načelnika koji nije prihvaćen, tako da je poništenjem navedene odluke o izmjeni Odluke o utvrđivanju javnog interesa 01 /2-27-233/22 od 11.03.2022.godine udovoljeno zahtjevu stranke u upravnom postupku. S obzirom da su postojali i (prethodni) sudski troškovi, i da su se stranke obratile sudu sa zahtjevom za donošenje dopunskog rješenja o troškovima, to je Kantonalni sud u Novom Travniku trebao usvojiti zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka i dosuditi tražene troškove.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Na osnovu člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ovaj Sud je ispitao zakonitost pobijane odluke u granicama zahtjeva, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Ovaj vijeće ovog suda nalazi da je žalba tužitelja osnovana iz slijedećih razloga:

Naime, prema obrazloženju pobijane odluke proizilazi da je presuda suda postala pravomoćna samo u formalno - pravnom smislu (momentom donošenja, jer je pravo na žalbu isključeno odredbom člana 40. Zakona o upravnim sporovima), dok tom presudom nije riješena upravna stvar (nije meritorno odlučeno) nego je uvažanjem tužbe tužitelja, poništeno osporena odluka i predmet vraćen nadležnom organu na ponovno rješavanje, tako da nije nastupila i materijalna pravomoćnost pobijane presude.

Kako Zakon o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05) ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj stvari, u smislu člana 55. navedenog zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak. Odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) propisano je da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove, dok je odredbom člana 397. stav 3. tog zakona propisano da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci.

Odredba člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku jasno reguliše da se troškovi dosuđuju prema načelu uspjeha u parnici, odnosno da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu je dužna protivnoj stranci i nadoknaditi troškove. Međutim, kako su upravni postupak a i upravni spor specifični u odnosu na parnični postupak, to je zakonodavac u članu 55. Zakona o upravnim sporovima i propisao shodnu a nikako direktnu primjenu odredbi Zakona o parničnom postupku na slučajeve, pa tako i na naknadu troškova postupka, koji tim zakonom nisu regulisani. Budući da je odlučivanje u upravnom sporu, na određeni način, nastavak upravnog postupka i kako se u istom ispituje zakonitost upravnog akta donesenog u upravnom postupku, to se u slučaju kada se u upravnom sporu udovoljava tužbi i poništava rješenje tuženog i nadležnog prvostepenog organa i predmet vraća prvostepenom organu na ponovni upravni postupak, radi o slučaju koji je adekvatniji onom propisanom članom 397. stav 3., nego onom predviđenom odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku, a na čiju primjenu se pozvao tužitelj u podnesenom zahtjevu za vanredno preispitivanje. Ovo iz razloga što će u situaciji kada se u parničnom postupku udovoljava tužbi ili se ista u cijelosti odbija, doći do primjene odredbe člana 386. stav 1. citiranoga zakona, jer je u tom slučaju parnični postupak okončan, istina nepravomoćno i ako na istu odluku ne bude izjavljena žalba, tada ta odluka postaje pravomoćna i izvršna. Međutim, u upravnom sporu je situacija drugačija, jer nadležni organi (nakon uvažavanja tužbe i poništavanja upravnog akta) moraju postupiti po odluci suda (obaveznost presude - članovi 57., 58. i 59. Zakona o upravnim sporovima), pa je u konkretnoj stvari upravo shodna primjena člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku i adekvatnija za primjenu u pogledu odluke o troškovima postupka.

Nadalje, naknada troškova spora i prema općim načelima Zakona o parničnom postupku podrazumijeva da se konačnom odlukom regulišu svi troškovi spora s obzirom na uspjeh u cjelokupnom sporu, a nikako prema uspjehu u samo nekoj od faza u postupku, sa jedne strane, a sa druge strane bilo bi i protivno zakonu presuđivati troškove spora po pojedinim fazama postupka. Kako se u upravnom postupku, a i u upravnom sporu odlučuje o jednoj istoj upravnoj stvari, to se i o troškovima sudskog postupka može odlučivati samo nakon rješavanja te upravne stvari, a ne po pojedinima fazama u postupku odlučivanja. Zbog izloženog nije pravilna pobijana odluka kojom je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka, jer se takva odluka može donijeti samo nakon okončanja ponovnog upravnog postupka, odnosno eventualno ponovnog upravnog spora, u slučaju uspjeha u upravnom postupku. Ovdje posebno treba naglasiti da u slučaju udovoljavanja zahtjevu stranke u upravnom postupku, nadležni organi moraju

odlučiti o troškovima upravnog postupka i to prema odredbama Zakona o upravnom postupku, dok u slučaju da su postojali i (kako prethodni tako i naknadni) sudski troškovi (kao što je u konkretnom slučaju), tada stranka ima mogućnost da se obrati sudu sa zahtjevom za donošenje dopunskog rješenja, jer je upravna stvar u cijelosti okončana i u formalnom, a i u materijalno pravnom smislu. Takav zahtjev se, u slučaju kada je stranka uspjela u upravnom postupku, može postaviti onom sudu koji je rješavao u nekoj od faza sudskog postupka, radi čega se i svi prigovori tužitelja u ovoj fazi postupka ukazuju neosnovanim (preuranjenim).

Odlučujući na način kako je to učinio sud u vrijeme kada tužitelj eventualno ispuni uslove za postavljanje zahtjeva za naknadu (nakon okončanja ponovnog upravnog postupka i upravnog spora, ukoliko bude udovoljeno njegovom zahtjevu) ne bi mogao ostvariti pravo na naknadu troškova spora, jer bi sa ovakvom odlukom prvostepenog suda, postojala presuđena stvar (res iudicata).

Imajući u vidu naprijed izneseno ovaj Sud je primjenom člana 224. tačka 3. ZPP a u vezi sa čl. 55. Zakona o upravom postupku ukinuo prvostepeno rješenje i predmet vratio na ponovni postupak.

Zapisničar

Sladana Dujo

Predsjednica vijeća

Aldina Rebihić Topoljak